

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/1401**av den 23 maj 2016****om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag med avseende på tekniska tillsynsstandarder för metoder och principer för värdering av skulder som hänför sig till derivat****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 49.5, och

av följande skäl:

- (1) Genom direktiv 2014/59/EU ges resolutionsmyndigheter befogenhet att skriva ned och konvertera skulder för ett institut under resolution.
- (2) Derivatkontrakt kan utgöra en betydande andel av skuldstrukturen i vissa kreditinstitut. Värderingen av sådana kontrakt är emellertid en komplex process eftersom deras värde sammanhänger med värdet av underliggande instrument, tillgångar eller enheter, vilket utvecklas med tiden och kristalliseras först vid löptidens slut eller vid avslutandet.
- (3) Tidigare erfarenheter visar att komplexiteten i värdering av derivatskulder när en av motparterna fallerar kan göra värderingsprocessen tidskrävande, medföra enorma kostnader och ge upphov till rättsvister.
- (4) Praxis illustrerar dessutom att derivatkontrakt kan omfatta olika metoder för att fastställa de belopp som motparterna är skyldiga vid avslutande, där vissa av dem låter den motpart som inte fallerar själv fastställa avräkningsbelopp eller avräkningsdatum, eller båda två.
- (5) För att undvika moralisk risk och säkerställa resolutionsåtgärdernas effektivitet bör resolutionsmyndigheterna därför anta och genomföra lämpliga metoder för att värdera de skulder som hänför sig till derivatkontrakt inom en tidsfrist som är förenlig med en skyndsam resolutionshantering och som grundar sig på objektiv och, om så är möjligt, lätt tillgänglig information. Det är viktigt att värderingsmetoden anger vissa procedurregler för meddelande av beslut om avslutande från resolutionsmyndigheten, liksom hur uppgifter om ersättningshandel kan erhållas från motparter som berörs av avslutandet.
- (6) Derivatkontrakt som omfattas av nettningsavtal ger upphov till ett enda avräkningsbelopp vid händelse av en förtida kontraktsenlig uppsägning. I artikel 49 i direktiv 2014/59/EU anges att värdet av sådana kontrakt fastställs på nettobasis i enlighet med avtalsvillkoren. Resolutionsmyndigheten eller den oberoende värderaren bör därför iaktta de nettningsmängder som fastställs i nettningsavtalen, utan möjlighet att välja ut vissa kontrakt och undanta andra.
- (7) I enlighet med artikel 49 i direktiv 2014/59/EU fastställs derivatkontraktens värde av resolutionsmyndigheten eller av den oberoende värderaren som en del i den värderingsprocess som utförs enligt artikel 36 i det direktivet. När det gäller derivatskulder bör värderingsprocessen inriktas på att bestämma en snabb förhandsvärdering i skuldnedskrivningssyfte, och samtidigt ge resolutionsmyndigheten tillräcklig flexibilitet för efterhandsjustering av fordringsbeloppen.

⁽¹⁾ EUTL 173, 12.6.2014, s. 190.

- (8) Bedömningen av huruvida derivatskulder ska skrivas ned eller undantas från skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU bör göras före beslutet om avslutande, som en del i värderingsprocessen enligt artikel 36 i det direktivet.
- (9) Värderingen av derivatskulder bör möjliggöra för resolutionsmyndigheterna att bedöma, innan de fattar beslut om avslutandet, det potentiella belopp till vilket dessa skulder skulle kunna nedskrivras efter avräkningen, liksom den potentiella värdeförstörelse som kan uppstå som ett resultat av avslutandet.
- (10) Avslutandet av derivatkontrakt kan ge upphov till ytterligare förluster som inte återspeglas i värderingen av fortsatt verksamhet, till exempel på grund av motpartens faktiska ersättningskostnader som skulle öka de avräkningskostnader som institutet under resolution är skyldigt, eller på grund av kostnader som institutet under resolution ådrar sig genom återupptagen handel med exponeringar som är föremål för öppna marknadsrisker till följd av avslutandet. Om uppkomna skulder eller förväntade skulder från avslutandet av derivat överstiger andelen av de motsvarande skulder som faktiskt är tillgängliga för nedskrivning, kan den överskjutande förlusten öka nedskrivningsbördan för andra borgenärer till institutet under resolution. I sådana fall bör det förlustbelopp som skulle bäras av skulder som inte hänför sig till derivatkontrakt i en nedskrivning vara högre än utan avslutande och skuldnedskrivning av derivatkontrakt, och därför kan resolutionsmyndigheten överväga att undanta derivatkontrakt från skuldnedskrivning i enlighet med artikel 44.3 d i direktiv 2014/59/EU och med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/860⁽¹⁾ som antagits enligt artikel 44.11 i det direktivet. Varje utövande av nedskrivningsbefogenheten vad gäller sådana skulder bör vara föremål för de undantag som anges i artikel 44.2 i direktiv 2014/59/EU och för de diskretionära undantag som anges i artikel 44.3 i det direktivet vilka specificeras i delegerad förordning (EU) 2016/860.
- (11) Eftersom artikel 49.3 och 49.4 i direktiv 2014/59/EU måste tolkas konsekvent bör de metoder och principer för värdering av derivat som utförs av oberoende värderare och resolutionsmyndigheter specificeras.
- (12) En värderingsmetod som stöder sig på faktiska eller hypotetiska ersättningskostnader för avräknade skulder skulle uppnå resultat liknande dominerande marknadspraxis och skulle vara förenlig med de principer som styr den värdering som krävs enligt artikel 74 i direktiv 2014/59/EU, vilken syftar till att bedöma om aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats bättre om institutet under resolution hade genomgått normala insolvensförfaranden (principen om "inte sämre villkor för borgenär").
- (13) Vid tillämpning av värderingsmetoden bör resolutionsmyndigheten kunna stödja sig på olika uppgiftskällor, inbegripet uppgiftskällor från institutet under resolution, motparter eller tredjeparter. Det är emellertid lämpligt att ange principer för de uppgiftstyper som måste beaktas under värderingens gång för att säkerställa en objektiv värdebestämning.
- (14) Motparter i derivatkontrakt som avslutas av resolutionsmyndigheter får välja att ingå ett eller flera ersättningskontrakt för att ersätta sin exponering efter avslutandet. Sådan ersättningshandel bör utgöra en privilegierad uppgiftskälla för värderingen så länge som kontrakten ingås på kommersiellt rimliga villkor vid avräkningsdatumet eller så snart efteråt som är praktiskt möjligt. När resolutionsmyndigheterna meddelar beslutet om avslutande bör de därför ge motparterna möjlighet att lägga fram bevis på kommersiellt rimlig ersättningshandel inom en tidsfrist som är förenlig med den förväntade referenstidpunkten för värderingen. Om en motpart har tillhandahållit sådana bevis inom tidsfristen bör värderaren fastställa avräkningsbeloppet till samma pris som denna ersättningshandel. Om motparterna inte har lagt fram bevis på kommersiellt rimlig ersättningshandel före tidsfristens utgång bör resolutionsmyndigheterna kunna utföra sin värdering på grundval av tillgänglig marknadsinformation, till exempel mittkurser och marginalen mellan köp- och säljkurs för att bedöma de hypotetiska ersättningskostnaderna, dvs. den förlust eller de kostnader som skulle ha uppstått som följd av återupprättande av en risksäkring eller en relaterad handelsposition grundad på nettorisikexponering.
- (15) Derivatprodukter och derivatmarknader är mycket heterogena och det är inte möjligt att fastställa en enda marknadspraxis för ingående av ersättningskontrakt. Därför måste begreppet "kommersiellt rimlig ersättningshandel" definieras brett för att möjliggöra för värderaren att utföra den bedömning som krävs under samtliga marknadsförhållanden. Detta begrepp bör därför förstås som ett ersättningskontrakt som ingås på grundval av en nettorisikexponering, på villkor som är förenliga med allmän marknadspraxis, samt med rimliga

(¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/860 av den 4 februari 2016 om ytterligare specificering av de omständigheter där undantag från tillämpning av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna är nödvändiga enligt artikel 44.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (EUTL 144, 1.6.2016, s. 11).

ansträngningar för att uppnå bästa valuta för pengarna. Värderaren kan särskilt beakta, bland annat, antalet försäljare som motparten kontaktat, antalet fasta bud som erhållits samt huruvida det bud som erbjuder bästa pris har valts. Resolutionsmyndigheten bör också i meddelandet om avslutande kunna specificera de kriterier som den kommer att tillämpa i sin bedömning.

- (16) Unionslagstiftningen som antagits under senare år har, i enlighet med internationella standarder, strävat efter att öka transparens och riskreducering på marknaden för derivatkontrakt, genom att föreskriva obligatorisk clearing via centrala motparter för standardiserade OTC-derivat, värdering och marginalsäkerhetskrav för derivat som clearas av centrala motparter, samt för ett brett spektrum av OTC-derivat och obligatorisk rapportering till transaktionsregister för samtliga OTC-derivat.
- (17) Om en clearingmedlem som är en central motpart blir föremål för resolution och resolutionsmyndigheten avslutar derivatkontrakt före skuldnedskrivningen, skulle denna clearingmedlem betraktas som en clearingmedlem på obestånd med avseende på den centrala motparten i förhållande till den eller de berörda nettningmängderna. De interna förfaranden och mekanismer som styr en clearingmedlems obeståndsförfaranden och som genomförs av centrala motparter mot bakgrund av kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾ erbjuder en fast grund för att fastställa värdet av den derivatskuld som uppstår i nettningmängden från avslutandet, också i samband med skuldnedskrivning i ett resolutionsförfarande.
- (18) Att genomföra obeståndsförfaranden för centrala motparter kan ta flera dagar eller mer efter den utlösande händelsen. I det särskilda fallet resolution kan väntan på att obeståndsförfaranden ska avslutas över en mycket lång tid för att fastställa derivatens värde undergräva resolutionens tidsplan och mål, och kan leda till onödiga störningar på finansmarknaderna. Det är därför nödvändigt att resolutionsmyndigheten enas med den centrala motparten och dennes behöriga myndighet om en tidsfrist inom vilken det förtida uppsägningsbeloppet ska fastställas, med beaktande av både den centrala motpartens och resolutionsmyndighetens begränsningar.
- (19) Det förtida uppsägningsbelopp som fastställs av den centrala motparten i enlighet med dess obeståndsförfaranden inom den överenskomna tidsfristen bör godkännas av värderaren. Om den centrala motparten underlåter att fastställa det förtida uppsägningsbeloppet inom den överenskomna tidsfristen eller inte tillämpar sina obeståndsförfaranden, bör resolutionsmyndigheten ha möjlighet att förlita sig på sina egna uppskattningar för att fastställa det förtida uppsägningsbeloppet. Resolutionsmyndigheten bör också kunna tillämpa ett preliminärt fastställande som grundar sig på dess egna uppskattningar, där en sådan åtgärd kan motiveras med resolutionsförfarandets akuta karaktär, och förutsatt att myndigheten uppdaterar sin värdering efter det att den centrala motparten avslutat sitt obeståndsförfarande vid tidsfristens utgång. Resolutionsmyndigheten bör kunna beakta information som den centrala motparten tillhandahållit efter det att tidsfristen för den definitiva värderingen i efterhand har gått ut, om den är tillgänglig vid den tidpunkten, och i vilket fall vid värderingen av skillnad i behandling i enlighet med artikel 74 i direktiv 2014/59/EU. Denna förordning bör inte påverka de obeståndsförfaranden som genomförs av centrala motparter i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.
- (20) Bestämmelserna i denna förordning bör inte inverka på centrala motparters interna förfaranden för överföring av tillgångar och positioner som inrättats mellan en clearingmedlem på obestånd och dess kunder, som antagits i enlighet med artikel 48.4 i förordning (EU) nr 648/2012, och bör vara förenliga med övriga relevanta bestämmelser eller villkor för auktorisering som kan påverka avslutande av relevanta derivatkontrakt.
- (21) Tidpunkten för värdering av derivatkontrakt bör återspegla en värderingsprincip som beaktar de faktiska eller hypotetiska ersättningskostnader som motparterna ådragit sig. För att värderingen ska vara så exakt som möjligt bör den utföras vid avräkningsdatumet eller, om detta inte är kommersiellt rimligt, på den första dag och vid den tidpunkt som ett marknadspris är tillgängligt för den underliggande tillgången. I de fall där det förtida uppsägningsbeloppet fastställs av en central motpart eller till ersättningskontraktens pris, bör referenstidpunkten vara tidpunkten för kontraktens fastställande av den centrala motpartens fastställande eller tidpunkten för ersättningshandeln.
- (22) Om resolutionsmyndigheten, på grund av brådskande omständigheter, beslutar att utföra en preliminär värdering enligt artikel 36.9 i direktiv 2014/59/EU, bör resolutionsmyndigheten eller värderaren vara i stånd, som en del av den preliminära värderingen, att lägga fram ett preliminärt fastställande av derivatskulderens värde före den referenstidpunkten, grundat på värdeuppskattningar och tillgängliga uppgifter vid den tidpunkten. Om resolutionsmyndigheten vidtar resolutionsåtgärder på grundval av den preliminära värderingen enligt

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

artikel 36.12 i direktiv 2014/59/EU, skulle relevant observerad marknadsutveckling eller bevis för faktisk ersättningshandel vid referenstidpunkten antingen återspeglas i en påföljande preliminär värdering eller i den definitiva värdering som utförs enligt artikel 36.10 i det direktivet.

- (23) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har förelagt kommissionen.
- (24) Den Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska standarder för tillsyn som denna förordning bygger på, samrått med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna därav och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *nettningsmängd*: en grupp avtal som omfattas av ett nettningsavtal enligt definitionen i artikel 2.1.98 i direktiv 2014/59/EU.
2. *värderare*: en oberoende expert som tillsatts för att utföra värderingar i enlighet med de krav och kriterier som anges i del fyra i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 ⁽²⁾ eller resolutionsmyndigheten när värderingen utförs enligt artikel 36.2 och 36.9 i direktiv 2014/59/EU.
3. *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012 i den utsträckning som den antingen är
 - a) etablerad i unionen och auktoriserad i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 14–21 i förordning (EU) nr 648/2012, eller
 - b) etablerad i ett tredjeland och godkänd i enlighet med det förfarande som anges i artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012.
4. *clearingmedlem*: en clearingmedlem enligt definitionen i artikel 2.14 i förordning (EU) nr 648/2012.
5. *avräkningsdatum*: den dag och den tidpunkt för avslutande som specificeras av resolutionsmyndighetens meddelande av beslutet om avslutande.
6. *ersättningshandel*: en transaktion som ingås vid eller efter avräkningsdatumet för ett derivatkontrakt för att återupprätta, på grundval av en nettoriskexponering, en uppsagd säkring eller uppsagd relaterad handelsposition på likvärdiga ekonomiska villkor som den avslutade transaktionen.
7. *kommersiellt rimlig ersättningshandel*: ett ersättningskontrakt som ingås på grundval av en nettoriskexponering, på villkor som är förenliga med allmän marknadspraxis, samt med rimliga ansträngningar för att uppnå bästa valuta för pengarna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, s. 1).

*Artikel 2***Jämförelse mellan den värdeförstörelse som skulle uppstå från avslutande och skuldnedskrivningspotentialen i derivatkontrakt**

1. Vid tillämpning av artikel 49.4 c i direktiv 2014/59/EU ska resolutionsmyndigheten jämföra följande:
 - a) De förlustbelopp som skulle bäras av derivatkontrakten i en skuldnedskrivning och som erhålls genom att multiplicera
 - i) den andel, för samtliga skulder av samma rangordning, av skulder som hänför sig till derivatkontrakt som fastställs som en del av värderingen enligt artikel 36 i direktiv 2014/59/EU och som inte omfattas av undantagen från skuldnedskrivning enligt artikel 44.2 i det direktivet, med
 - ii) de samlade förluster som förväntas bäras av alla skulder av samma rangordning som derivat, inbegripet de derivatskulder som uppstår genom avslutandet,med
 - b) den värdeförstörelse som grundar sig på en bedömning av de kostnader, utgifter eller övrig värdeförsämring som förväntas som ett resultat av avslutandet av derivatkontrakt, och som erhålls genom att beräkna summan av följande:
 - i) Risken för en motparts ökade avräkningsanspråk på grund av återsäkringskostnader som motparten förväntas bära, genom att beakta marginalen mellan köp- och säljkurs, mellan mitt- och köpkurs eller mellan mitt- och säljkurs enligt artikel 6.2 b.
 - ii) Den kostnad som institutet under resolution förväntas bära vid inrättandet av jämförbar derivathandel som anses nödvändig för att återupprätta en säkring av varje öppen exponering, eller för att upprätthålla en acceptabel riskprofil i linje med resolutionsstrategin. Inrättandet av en jämförbar derivathandel kan åstadkommas genom att beakta startmarginaler och aktuella marginaler mellan köp- och säljkurs.
 - iii) Varje minskning av franchisevärdet som uppstår vid avslutande av derivatkontrakt, inbegripet varje värdeförsämring för andra eller underliggande tillgångar som är knutna till de derivatkontrakt som avslutas, och varje inverkan på finansieringskostnader eller inkomstnivåer.
 - iv) Varje försiktighetsbuffert mot eventuella negativa konsekvenser från avslutande, till exempel felaktigheter och tvister vad gäller transaktioner eller utväxling av säkerheter.
2. Jämförelsen i punkt 1 ska göras innan beslut om avslutande fattas, som en del av den värdering för att underbygga beslut om resolutionsåtgärder som krävs enligt artikel 36 i direktiv 2014/59/EU. När en delegerad akt som antagits av kommissionen enligt artikel 36.15 i det direktivet träder i kraft ska jämförelsen följa de krav som anges i den delegerade akten.

*Artikel 3***Meddelande av beslut om avslutande**

1. Före utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på skulder som hänför sig till derivatkontrakt ska resolutionsmyndigheten meddela motparterna i dessa avtal beslutet om avslutande av avtal enligt artikel 63.1 k i direktiv 2014/59/EU.
2. Beslutet om avslutande ska träda i kraft omedelbart, eller vid ett senare avräkningsdatum och en tidpunkt som specificeras i meddelandet.

3. I det beslut som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten specificera datum och tidpunkt, med beaktande av kraven i artikel 8.1 c, inom vilka motparter för resolutionsmyndigheten får lägga fram bevis på kommersiellt rimlig ersättningshandel i syfte att fastställa avräkningsbeloppet enligt artikel 6.1. Motparten ska också tillhandahålla resolutionsmyndigheten en sammanfattning av all kommersiellt rimlig ersättningshandel.

4. Resolutionsmyndigheten får ändra datum och tidpunkt inom vilka motparterna får lägga fram bevis på kommersiellt rimlig ersättningshandel, där sådana ändringar är förenliga med artikel 8.1 c.

Varje beslut om ändring av datum och tidpunkt inom vilka motparterna får lägga fram bevis på kommersiellt rimlig ersättningshandel ska meddelas motparten.

5. I det beslut som avses i punkt 1 får resolutionsmyndigheten specificera de kriterier som den avser att tillämpa vid bedömning av huruvida ersättningshandeln är kommersiellt rimlig.

6. Denna artikel ska inte tillämpas på avslutande och värdering av centralt clearade derivatkontrakt som ingås mellan institutet under resolution, i egenskap av clearingmedlem, och en central motpart.

Artikel 4

Nettningsavtalets roll

För kontrakt som omfattas av ett nettningsavtal ska värderaren, i enlighet med artiklarna 2, 5, 6 och 7, fastställa ett enda belopp som institutet under resolution har laglig rätt att motta eller laglig skyldighet att betala till följd av avräkningen av samtliga derivatkontrakt i nettningsmängden, enligt villkoren i nettningsavtalet.

Artikel 5

Värderingsprincip för förtida uppsägningsbelopp

1. Värderaren ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivatkontrakt som ett förtida uppsägningsbelopp, beräknat som summan av följande belopp:

- a) Obetalda belopp, säkerheter eller andra belopp som institutet under resolution är skyldigt motparten, minus obetalda belopp, säkerheter och andra belopp som motparten är skyldig institutet under resolution vid avräkningsdatumet.
- b) Ett avräkningsbelopp som täcker de förluster eller kostnader som derivatmotparter ådrar sig, eller de vinster som de gör, genom att ersätta eller att erhålla den ekonomiska motsvarigheten av de materiella villkoren i de uppsagda avtalen och parternas optionsrättigheter för dessa avtal.

2. Vid tillämpning av punkt 1 betyder obetalda belopp med avseende på avslutade derivatkontrakt summan av följande:

- a) Belopp som förföll vid eller före avräkningsdatumet och som fortsatt var obetalda vid detta datum.
- b) Ett belopp lika med det skäliga marknadsvärdet på den tillgång som skulle levereras för varje skyldighet i de derivatkontrakt som skulle regleras genom leverans på eller före avräkningsdatumet och som inte hade reglerats vid avräkningsdatumet.
- c) Belopp som gäller upplupen ränta eller ersättning under perioden från det datum vid vilket relevant betalning eller leveransskyldighet förföll fram till avräkningsdatumet.

*Artikel 6***Fastställande av avräkningsbeloppet**

1. Om en motpart har lagt fram bevis på kommersiellt rimlig ersättningshandel inom den tidsfrist som anges i artikel 3.3 ska värderaren fastställa avräkningsbeloppet till samma pris som denna ersättningshandel.
2. Om en motpart inte lagt fram bevis på någon ersättningshandel inom den tidsfrist som anges i artikel 3.3, om värderaren konstaterar att den meddelade ersättningshandeln inte slutförts på kommersiellt rimliga villkor, eller om artiklarna 7.7 eller 8.2 är tillämpliga, ska värderaren fastställa avräkningsbeloppet på grundval av följande:
 - a) Mittkursen i slutet av dagen i linje med normal affärsverksamhet inom institutet under resolution vid det datum som fastställts enligt artikel 8.
 - b) Marginalen mellan mitt- och köpkurs eller mellan mitt- och säljkurs, beroende på riktningen i den nettade riskpositionen.
 - c) De anpassningar till priser och spreadar enligt leden a och b som krävs för att återspegla marknads likviditet för de underliggande riskerna eller instrumenten och exponeringens storlek relativt marknadsdjupet, liksom eventuell modellrisk.
3. När det gäller koncerninterna skulder får värderaren fastställa värdet till den mittkurs i slutet av dagen som avses i punkt 2 a, utan beaktande av punkt 2 b och 2 c, när resolutionsstrategin skulle innebära återsäkring av de uppsagda transaktionerna genom en annan koncernintern derivattransaktion eller grupp av transaktioner.
4. För att fastställa värdet av ett avräkningsbelopp enligt punkt 2 ska värderaren beakta ett helt spektrum av tillgängliga och tillförlitliga uppgiftskällor och får lita till observerbara marknadsuppgifter eller teoretiska priser som genererats av värderingsmodeller som syftar till att uppskatta värden, inbegripet följande uppgiftskällor:
 - a) Uppgifter som härrör från tredjeparter, till exempel observerbara marknadsuppgifter eller värderingsparametrar och bud från marknadsgaranter eller, om ett avtal är centralt clearat, värden eller uppskattningar som erhållits från centrala motparter.
 - b) För standardiserade produkter, värderingar som genererats av värderarens egna system.
 - c) Uppgifter som är tillgängliga i institutet under resolution, till exempel internmodeller och värderingar inbegripet oberoende priskontroller som utförts enligt artikel 105.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾.
 - d) Uppgifter som tillhandahållits av motparter som inte är bevis på ersättningshandel som meddelats enligt artikel 3.3, inbegripet uppgifter om aktuella eller tidigare värderingstvister med avseende på liknande eller relaterade transaktioner och bud.
 - e) Andra relevanta uppgifter.
5. Vid tillämpning av punkt 2 b får resolutionsmyndigheten ge institutet under resolution i uppdrag att utföra en uppdaterad oberoende priskontroll vid den referenstidpunkt som fastställts enligt artikel 8, med hjälp av information som är tillgänglig vid dagens slut på avräkningsdatumet.
6. Denna artikel ska inte tillämpas på fastställandet av ett avräkningsbelopp för clearade derivatkontrakt som ingås mellan ett institut under resolution och en central motpart, utom i de exceptionella omständigheter som anges i artikel 7.7.

*Artikel 7***Värdering av clearade derivatkontrakt som ingås mellan ett institut under resolution och en central motpart**

1. Värderaren ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivatkontrakt som ingåtts mellan, å ena sidan, ett institut under resolution som agerar som clearingmedlem och, å andra sidan, en central motpart, på grundval av den

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

värderingsprincip som specificeras i artikel 5. Det förtida uppsägningsbeloppet ska fastställas av den centrala motparten inom den tidsfrist som anges i punkt 5 i enlighet med obeståndsförfarandena för centrala motparter, efter avdrag för säkerheten som tillhandahållits av institutet under resolution, inbegripet initialsäkerhet, variationsmarginal och bidrag från institutet under resolution till den centrala motpartens obeståndsfond.

2. Resolutionsmyndigheten ska meddela den centrala motparten och dennes behöriga myndighet sitt beslut att avsluta derivatkontrakten enligt artikel 63.1 k i direktiv 2014/59/EU. Beslutet om avslutande ska träda i kraft omedelbart, eller vid det datum och den tidpunkt som specificeras i meddelandet.

3. Resolutionsmyndigheten ska ge den centrala motparten i uppdrag att tillhandahålla sin värdering av det förtida uppsägningsbeloppet för samtliga derivatkontrakt i den relevanta nettningsmängden, i enlighet med obeståndsförfarandet för den centrala motparten.

4. Den centrala motparten ska till resolutionsmyndigheten inlämna handlingarna för obeståndsförfarandet för den centrala motparten och rapportera de åtgärder som vidtagits för obeståndshanteringen.

5. Resolutionsmyndigheten ska, tillsammans med den centrala motparten och dess behöriga myndighet, fastställa den tidsfrist inom vilken den centrala motparten ska tillhandahålla värderingen av det förtida uppsägningsbeloppet. För detta ändamål ska resolutionsmyndigheten, den centrala motparten och dess behöriga myndighet beakta båda följande villkor:

a) Obeståndsförfarandet, som inrättats genom den centrala motpartens styrningsregler i enlighet med artikel 48 i förordning (EU) nr 648/2012.

b) Resolutionens tidsplan.

6. Resolutionsmyndigheten får ändra den tidsfrist som angetts i enlighet med punkt 5 enligt överenskommelse med den centrala motparten och dess behöriga myndighet.

7. Genom undantag från punkt 1 får resolutionsmyndigheten besluta att tillämpa den metod som fastställs i artikel 6, efter samråd med den centrala motpartens behöriga myndighet, i följande fall:

a) Den centrala motparten tillhandahåller inte värderingen av det förtida uppsägningsbeloppet inom den tidsfrist som angetts av resolutionsmyndigheten enligt punkt 5. or

b) Den centrala motpartens värdering av det förtida uppsägningsbeloppet överensstämmer inte med den centrala motpartens obeståndsförfaranden enligt artikel 48 i förordning (EU) nr 648/2012.

Artikel 8

Tidpunkt för fastställande av värdet av derivatskulder och förtida fastställande

1. Värderaren ska fastställa värdet av derivatskulder vid följande tidpunkt:

a) Om värderaren fastställer det förtida uppsägningsbeloppet till priset för ersättningshandel enligt artikel 6.1, dag och tid för ingåendet av ersättningskontrakten.

b) Om värderaren fastställer det förtida uppsägningsbeloppet i enlighet med den centrala motpartens obeståndsförfaranden enligt artikel 7.1, dag och tid när det förtida uppsägningsbeloppet har fastställts av den centrala motparten.

c) I samtliga övriga fall, avräkningsdatumet eller, om detta inte är kommersiellt rimligt, den dag och tidpunkt då ett marknadspris för den underliggande tillgången är tillgängligt.

2. Värderaren får, som en del av den preliminära värdering som utförs enligt artikel 36.9 i direktiv 2014/59/EU, fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivat tidigare än den tidpunkt som fastställs enligt punkt 1. Ett sådant förtida fastställande ska göras på grundval av uppskattningar som bygger på de principer som anges i artikel 5 och artikel 6.2–6.5 samt på de uppgifter som är tillgängliga vid tiden för fastställandet.

3. Om värderaren utför ett förtida fastställande enligt punkt 2 får resolutionsmyndigheten när som helst begära att värderaren uppdaterar den preliminära värderingen för att beakta relevant observerbar marknadsutveckling, eller bevis på kommersiellt rimlig ersättningshandel som gjorts vid den tidpunkt som fastställs enligt punkt 1. Denna utveckling eller dessa bevis, om tillgängliga på den dag och vid den tidpunkt som anges i artikel 3.2, ska beaktas i den definitiva efterhandsvärdering som utförs enligt artikel 36.10 i direktiv 2014/59/EU.

4. Om värderaren utför ett förtida fastställande enligt punkt 2 med avseende på derivatkontrakt som ingåtts mellan ett institut under resolution som agerar som clearingmedlem och en central motpart, ska värderaren ta vederbörlig hänsyn till varje uppskattning av förväntade avräkningskostnader som tillhandahålls av den centrala motparten.

Om den centrala motparten tillhandahåller en värdering av det förtida uppsägningsbeloppet i enlighet med dess obeståndsförfaranden inom den tidsfrist som anges i artikel 7.5 och 7.6, ska den värderingen beaktas i den definitiva efterhandsvärderingen som utförs enligt artikel 36.10 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 23 maj 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande
